

**“Όσοι έχετε μραλά
όλοι άσπρο του Μελά.”**

**‘Απόφασις Δικαστική,
‘στο είδος της μοναδική.**

‘Εγώ, άν ήμιον Δικαστής πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος,
τοιαυτα θ’ άπεφάσικα περί ‘Ε φ η μ ε ρ ί θ ο ς .

Τὴν τέθενόν μου τὴν μακρὰν ὑπερπράνος σάραν
καὶ μὲ μεγάλην προσοχὴν ἀκούσας τῶν μαρτύρων,
ἐνωτισθεὶς μαρτυριῶν πολλῶν καὶ διαφόρων,
ιδὼν δὲ καὶ τὸν Λάμαρην, τὸν ρέκτιν δικηγόρον,
ποῦ τὴν δευτέραν τὴν φορὰν ἐνεφανίσθη μόνος
χωρὶς ἐκεῖνο τὸ παλὸ νὰ βάλῃ τοῦ χεῖμῶνος.

‘Ακούσας καὶ τὸν ‘Αννινον, τὸν Χαράλαμπην ἦτοι,
ποῦ μὲ τὸν Ζῶη ἔτρωγε μαζί καὶ τὸν Σαντάβαρο,
σὰν εἶπε δὲ τὸ γεγονός ἐκεῖ ‘στοῦ Μπουαίτη
ἐκεῖν’ οἱ δύο ἀνοίξαν τὸ στόμα των σὰν χάβαρο,
καὶ τὸν σταυρὸν των ἔκαμαν μὲ τὴσση ἀπορίαν
κί’ ὁ Ζῶης δὲν ἐπίστευσε αὐτὴν τὴν ἱστορίαν.

‘Ακούσας μετὰ προσοχῆς κί’ αὐτὸν τὸν Στεφανίδη,
ποῦ κῆδει ράβ’ ἢ γλωσσά του σὰν κοπερὸ ψαλλίδι,
ποῦ τὴν χρυσὴν του ἐγγονήν, πολὺφερον τὰ μῆλα,
τὴν εἶχαν πάροι’ ‘στο κοντὸ δεκαοκτὸ μνηστῆρες,
καὶ δὲ αὐτὴν ἐγίνοντο τρεχάματα μεγάλα,
γίγν’ εἶχε προίκα τρανταχτὴ πολλὰς χιλιάδες λίρες.

‘Ακούσας μετὰ προσοχῆς πῶς οἱ γαμβροὶ ἐκείνοι
τὰ πρόσταχα τῆς πόλεως ἀφίκαν μαγευριὰ,
πῶς ὁ παρὰς τῆς ἐγγονῆς πολλὸ τοῦς συνεκίει
καὶ εἰς τοῦ Λάμψα πῆγαναν καὶ τῆστρωναν βαρειά,
καὶ ἤλιπζε κί’ ἐπίστευσε κἀθε μνηστῆρ ἰσφις.

πῶς θὰ κερδίση οὕτω πῶς τὴν εὐνοίαν τῆς νόρης.

‘Ακούσας μετὰ προσοχῆς πῶς διεδόθη φήμη
πῶς ὁ μπαμπᾶς τῆς ἤθελε γαμπρὸ σὰν τὸν Ζατήμη,
ἀλλ’ ὁ Ζατήμης, ποῦ βαστᾶ σὲ τέτοια τὸ βαρὸ,
ἀπάντησε μ’ εὐγένειαν καὶ μὲ ἀβροπροσάν
πῶς τώρα γιὰ παντρολογίαις ποσῶς δὲν εὐκαιρεῖ,
διότι τὸν εἰδέμευσαν μὲ τὴν Δικαιοσύνην.

‘Ακούσας μετὰ προσοχῆς πῶς ἐγίναν προτάσεις
καὶ ‘στον Γεροκωστόπουλον ἐν ὅλῃ τῇ σπουδῇ,
ἀλλὰ κί’ ἐκεῖνος σοβαρὸς ἐράνη ἀρκαντάσις
καὶ οὕτε τὴν λεγόμενα ἐπῆγε νὰ ἰδῇ,
καὶ οὕτω πῶς ἀπέδειξε πῶς εἶναι μὲ μαρλά
κί’ οὕτε γιὰ προίκα ἐμαθε νὰ πέφτῃ χαμηλά.

‘Ἐξ ἡλικίας τρυφερὰς γνωρίζας καὶ τὸν Ροῖκην
ὅτι δὲν χάνεται γι’ αὐτὰ καθὼς οἱ ἄλλοι κούκοι,
κί’ ἂν εἰς τοῦ Λάμψα ἔτρωγε ποτὶ δὲν τοῦ κατέβῃ
νὰ στήσῃ γιὰ τὴν ἐγγονήν του Στεφανίδη βρόβιχα,
ἀλλ’ ἐκεῖ πέρα ἔτρωγε γιγῆτι κί’ αὐτὸς πρεσβεύει
πῶς θέλει καλοπέρασι καὶ ἀρχοντιὰ ἡ φτώχεια.

Γνωρίζων πῶς ἀρέσκειται νὰ εἶναι Σωβαρίτης
κί’ αὐτὸ ἀρέσει κί’ εἰς ἐμᾶ, κί’ ἂς φαῖνομαι ψωφίτης,
κί’ ὅτι ‘στοῦ Λάμψα ἔτρωγε αὐτὸ δὲν εἶναι ψέμμα,
γιγῆτι κί’ ἐμένα μοῦκανε πολλὰς φορὰς τὸ γέμμα,
ἐκτὸς δὲ τούτου φαίνεται κί’ ἂπ’ ὅλα τὰ κατὰστιχα,
ὅπου καμμὴ δὲν τάσσειε ὡς τώρα γομαλάστιχα.

Ὁ Ρώμης δέ, ὡς φαίνεται εἰς ἐποχὴν προτέρην, τὴν πρώτην ἤθελ' ἔγγονήν κ' οὐχί τὴν νεωτέρην, περὶ δευτέρως δ' ἔγγονας δὲν ἔβγαλε μιλιᾶ, ποσῶν μὲν τοῦ Ἰακῶβ μὴ πάθη τὴν δουλείαν, ἀλλ' ὡς κ' ἔδοξεν πιστῶς ἐπαταῆθ' δουλείαν ὁ Λάζων τὸν ἐβγάλε καὶ τοῦσδε τὴν Λαίκα.

Ἄκουσας κ' ἄλλους μάρτυρας καὶ τὸν Ἰωαννίδην, ὅπου θαρρῶ τὸ σκάνδαλον πῶς εἶπε στὸν Γουίδην, ὁ δὲ Γουίδης, δι' αὐτὸ σπουδαίως ἀμφιέλλων, ἀμέσως ἀνεκοίωσε τὸ μυστικὸν πρὸς ἄλλον, κ' ὁ ἄλλος σ' ἄλλον ἔπειτα κ' ὁ ἄλλος σ' ἄλλον πάλι κ' ἀπὸ τοῦ ἄλλου βωθηδὸν τὸ ἔμαθαν οἱ ἄλλοι.

Ἄκουσας κ' ἄλλους μάρτυρας κ' αὐτὸν τὸν Ἀποστόλην, ποῦ ἂν καὶ εἶν' ἐχέμενος; καὶ δὲν τοῦ πέρινις λέξι, καθὼς αὐτὸς μᾶς βεβαιῶ καὶ ὡς γνωρίζουν ὅλοι, εἰς ἑκάτὸ τοῦλάχιστον τὸ εἶπε πρὶν νὰ φέξῃ, ἐκείνοι δὲ οἱ ἑκάτὸ τὸ εἶπαν σὶ δικασίους, καὶ οἱ δικαστοὶ ἔπειτα τὸ εἶπαν σ' ἄλλους τῶσους.

Ἄκουσας κ' ἄλλους, ποῦχασαν ταῦτά καὶ τὰ πασχάλια, τὸν Ρίσθη, πρῶτον ῥεπουτερ, κ' αὐτὸν τὸν Καραχάλια, τὸν Μαρινάκη ἔπειτα, ποῦ σκάνδαλα γυροῦσι καὶ πληκαεὶ ἰδῶ κ' ἐκεὶ καὶ λ ἄ β ρ α κ α ς φαρῆσαι, ἀκούσας καὶ Καθηγητὰς καὶ Γραμματάρχας κ' ἄλλους ἔγγαστριμῶδους μάρτυρας κ' ὅλιγων κοραλάδους.

Ἰδὼν κ' ἐγὼ πῶς ἔπρεπεν ἐπὶ Δικαστηρίου κ' ὁ Ἰγπουργὸς τὰ πρέποντα νὰ πῆ μετ' ἀρελείας, χωρὶς γὰρ τοῦτο χαλασμὸς νὰ γίνῃ τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ, καθὼς γνωρίζομεν, κ' ὁ Προϊγκήφ Οὐκαλλίας ἔμπρὸς στὸ Δικαστήριον ἐπῆγε μὴ χαρὰ νὰ μαρτυρήσῃ τὸ καὶ τὸ περὶ τοῦ μπακαρέ.

Ἰδὼν, καθὼς ἐξάγεται κ' ἀπὸ τὰς μαρτυρίας, πῶς δὲν ἐκρόπτετο σκοπεῖς καὶ δόλος σκευωρίας, διότι τὸ συκοφαντεῖν, ὡς βεβαιῶνουν τῶσσι, προϋποθέτει τὸ ψεῦδες ἐν πλάθει ἐπιγνώσει, δι' ἄλλων λόγων δηλαδὴ ἄπλων καὶ ἀσπερστέρων δὲν τοῦ ἐκίνησε ποσῶς πολιτικὸν συμφέρον.

Διότι κ' ἡ Κυβέρνησις ἂν ἔπρεπε ἀκόμα ἀδύνατον στὰ πράγματα νάλθη τὸ τρίτον κόμμα. Αὐτὸ καὶ δίχως νὰ τὸ πᾶ θαρρῶ πῶς εἶναι χίμαιρα κ' ἂς παύσῃ περιττολογῶν ὁ κάθε Μαυματοκοῦς, καθόσον, ὡς γνωρίζομεν, τοῦλάχιστον ὡς σήμερα τὸ τρίτον κόμμα φαίνεται πῶς εἶναι τρεῖς κ' ὁ κοῦκος.

Ἰδὼν, καθὼς ἐξάγεται ἀπ' ὅλα ἐναργῶς, πῶς ὁ Γεροκουστόπουλος, ὁ ρέκτις Ἰγπουργὸς, ἐβγάκε ἀσπροπρόσωπος πρὸς δόξαν τῆς Παιδείας, ἐρ' ἢ καὶ τὸν συγκαίρομεν ἐξ ὅλης μᾶς καρδίας, οὐδ' εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν εἰρέθη, ἀλλ' οὔτε εἰς ἀνώμαλον, ὡς ἀρελῶς ἐπρέθη.

Γνωρίζων πῶς ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀχιλλῶος μόνον ἔγκομεται ἀπὸ πολλοῦ κ' ἄγει ἀπὸ τὸν πόνον, κ' αὐτὸ τὸ Πανελλήνιον ἐνδιαφέρει δυοῖς κ' ἴσως ἐκ ταύτης γεννηθῆ, τοῦ χρόνου προτότους, ὡς ἐκ τῆς κάρης; τὸ Διὸς καμμιμὴ Θεὰ γλαυκοπίης πρὸς ἐκπλήξιν καὶ θαυμασμὸν Ἀνατολῆς κ' Ἐυρώπης.

Γνωρίζων οἱ συναδέλφοι, χωρὶς σκοπὸν πλεκτάνης, πῶς ἔγιναν τὰ θύματα μᾶς μοιραίας πλάνης, πῶς δὲν μοῦ ἔτυχε Ρωμῆς κανένας ἔως τῶρα κ' ἐντὸς τῆς ἐλευθερίας γὰς κ' ἐντὸς τῆς δόξης ὡσάν τὸν Ροῖκῃ εὐκολὰ νὰ πέρην τόση φόρα, ἂν κ' εἶναι κοντοπιθήραος καὶ κοντορεθιβολῆς.

Γνωρίζων ἐκ νεότητος; τὸν Ροῖκῃν κατὰ βάθος καὶ ἀποδίδων καὶ αὐτὸ εἰς ἐν τυχαίον λάθος, γνωρίζων πῶς μὰς θοροῦσθι με' ἔσφαιρικά μεγάλα, πῶς σάν τὸν πῆσῃ ὁ θυμὸς φοράει καὶ πιστόλι, μὰ ζηλοῦμαιναι γρήγορα καὶ εἶναι μελι γάλα, καθὼς αὐτὸ τὸ βεβαιῶ κ' ὁ Κακλαμάνος κ' ὅλοι.

Ἄκουσας καὶ ἰδὼν πολλὰ μετ' ἀνεξικακίας καὶ τὰ ἐπιχειρήματα κ' ἐκείνου καὶ αὐτοῦ, ἐγκύψας καὶ στὰς διδασκῆς περὶ ἐπιεικείας τοῦ σφοδρῆτος Σακθῆ, τοῦ Πέρσου ποιητοῦ, ἀκμάσαντος; εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Βέν-Σαάθ-Ζεγγί, ὅπου ἔμπρὸς τοῦ ἔστεικαν οἱ ἄνθρωποι μουγγοί.

Ἐντέλλομαι ἀμελιτικότος ὅσῳ Ἀριστείδην Ροῖκῃν νὰ μὴν κρατῆ ποτὶ συγχρῆ, ρεβόλδερ καὶ ματσουδι, νὰ παύσῃ πρόσωπον γαμιοῦσθι ἐπὶ καιρὸν νὰ παῖξῃ καὶ οὔτε νύμφην νὰ ζητῆ ἀβράν ὡς ῥόδοι κάλυκα, ἐν ἔτος νὰ μὴ φαίνεται ἰσοῦ Λάμψα τὸ τραπέζι καὶ μοναχὰ σὲ μαγειρεῖν νὰ τρώγῃ καὶ μπακαλίκα.

Ἄλλὰ καὶ στὸν Γρανόπουλον, ποῦ βρῆκε τὴν μελιὰ τοῦ καὶ πάντα μ' ἄρθρα πόρινα σκοτίζει τὰ μαλαὰ τοῦ, γνωρίζων πῶς ὀρέγεται καὶ πόσον λαχταρῆ νὰ γράψῃ ἄρθρα κύρια καὶ ἀρόθρα φλογερὰ, κ' ἂν δὲν δὲν γράψῃ δισταλὰ καπιζῶν πρώτης ποῦρα νομίζει πῶς δὲν ἐκαμε τὴν τακτικὴν τοῦ κοῦρα.

Ἐντέλλομαι καὶ εἰς αὐτὸν τὴν πένν νὰ πετάξῃ κ' ὀλέκλων ἐπτάμηνον γραμμὴν νὰ μὴ χαρῆξῃ, καὶ γὰρ νὰ συντομειύεται τὸ μακρὸς τοῦ καιροῦ νὰ τρώγῃ μάννας κάποτε καὶ ἀμυρὰ τῆς Πόλειος, κ' ὅλοι νὰ παύσουν γράφοντες εἰδήσεις κοινοῦ κ' οὔτε νὰ φαίνετ' ἑλαφρὸς κανέναν κ' ἐπιπόλαιος.

Νὰ τιμωρία μὴ φορὰ καὶ ζύστηρὰ ποιηθῆ, δικαίκα δὲ καὶ σήμερον; με' τοῦτον τὸν αἰῶνα, καὶ ἔχι τόσο πρῶσιμα, σαποθὶ καὶ σχοῖνι, κ' ἐκ προμελέτης φιλικῆ ὁπὸν Παλαιῶν Στρατῶνα. Ἄλλὰ θαρρῶ πῶς πῆγχε χαμίνενα ὅσα εἶπα καὶ μὴν ξεγνήτα, βρὶ παιδιὰ, τὴν Γίγνην Συμπερίπα.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν ὅς κανὼ — πῶς στὸ σπῆει μὴ ἀνδρῆ.
ἐπὶν ἡσάποιν ἀπάνω — κ' ἀπὸ τοῦδε συνορῆσαι
μὲ ἐνοδοῦσθαι Σόθῃ. — ἀπὸ τοῦ λάδι τρεῖς στὸ ἔθῃ,

μὲ λημεῖον, μὲ μὴ ἀνδρῆ, — μὲ μεγὰλ' αἰσοδομῆ,
καὶ μὴ χῆρα δίχως ἀνδρῆ, — ποῦταρ ἄλλοτε μοιή.